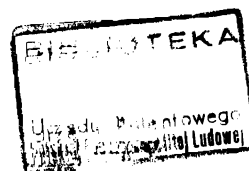

5 czerwca 1926 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

c10g 7/00

Nr 3430.

Kl. 23 b 1.

Philipp Porges
(Wiedeń, Austria),
Richard Neumann
(Brno, Czechosłowacja)
i Guido Glass
(Bukareszt, Rumunia).

Podgrzewacz do ropy.

Zgłoszono 15 lipca 1920 r.
Udzielono 12 listopada 1925 r.
Pierwszeństwo: 25 lutego 1916 r. (Austria).

Przedmiotem patentu austriackiego Nr 70 268 jest podgrzewacz do ropy, w którym destylat prowadzi się przez rzędy rur i w którym rozdzielnice destylatu wraz z połączeniami rur destylacyjnych są umieszczone wewnątrz naczynia podgrzewacza, przyczem rozdzielnica dopływowa wraz z dopływem destylatu, wyprowadzonym na zewnątrz, umieszczona jest stale, a reszta rozdzielnic wraz z rurami dla odpływu destylatu, prowadzącymi na zewnątrz, osadzona jest ruchomo. Niniejszy wynalazek dotyczy ulepszenia takiego podgrzewacza i polega na tem, że w naczyniu podgrzewa-

cza, ustawionego w sposób znany stojąco, rzędy rur umieszczone są pionowo, a znajdujące się przy nich rozdzielnice wraz z rurami dla odpływu kondensatu umieszczone są u dołu. Urządzenie takie umożliwia przy zwyczajnych, stojących naczyniach do osadzania się, w których odbywa się oddzielanie wody od ropy i które opatrzone są jedynie węzownicą dla pozostałości, wykorzystanie w jednym i tem samym naczyniu ciepła gazów destylatowych, czyli połączenie w jednym naczyniu podgrzewacza na ropę i naczynia do osadzania się, przez co prócz zaoszczędzenia miejsca o-

trzymuje się nietylko odwodnioną, lecz równocześnie także podgrzaną ropę, a uzyskane korzyści są takie same, jak przy umieszczeniu leżącego podgrzewacza na ropę między stojącym naczyniem do osadzania się, a kotłem destylacyjnym.

Rysunek przedstawia przykład wykonania podgrzewacza w myśl wynalazku, a mianowicie fig. 1 jego przekrój pionowy, zaś fig. 2 przekrój poziomy.

Przez a oznaczono stojące naczynie podgrzewacza, w którym przy uwidocznieniu wykonaniu znajduje się u dołu węzownica s dla pozostałości; przez b —rzędy pionowo ustawionych rur, któremi płynie destylat; przez c_1, c_2, c_3 rozdzielnice, leżące w najniższym miejscu układu rur, przy czem rozdzielnica dopływowa c_1 osadzona jest stale, rozdzielnice c_2 i c_3 zaś ruchomo. Rury d_1, d_2, d_3 dla odpływu kondensatu z rozdzielnic są zaopatrzone, celem zapobieżenia uchodzeniu gazów, stosownymi syfonami u_1, u_2, u_3 , np. utworzonymi przez wy-

gięcie rur. Ropa dopływa przez r_e , a przez przelew r_a przelewa się do kotła destylacyjnego D , połączonego przewodem h dla odpływu destylatu z rozdzielnicą dopływową c_1 .

Zastrzeżenie patentowe.

Podgrzewacz do ropy, w którym destylat prowadzi się przez rzędy rur i w którym rozdzielnice destylatu wraz z połączeniami rur destylatowych są umieszczone wewnątrz naczynia podgrzewacza, znamieny tem, że w stojącym naczyniu podgrzewacza umieszczone są rzędy rur pionowo, a na nich znajdują się rozdzielnice u dołu, opatrzone rurami dla odpływu kondensatu.

Philipp Porges.
Richard Neumann.
Guido Glass.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

